

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Acțiune introdusă la 12 martie 2007 — Hamdi/Consiliu

(Cauza T-75/07)

(2007/C 117/35)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: Ahmed Hamdi (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: M.J.G. Uiterwaal, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

- constatarea faptului că, în ceea ce îl privește pe reclamant, Poziția comună 2002/402/PESC (JO 2001 L 344, p. 93) a fost utilizată în mod nejustificat drept fundament al Regulamentului (CE) nr. 2580/2001 (JO 2001, L 344, p. 70), astfel încât regulamentul nu este obligatoriu pentru reclamant;
- cu titlu subsidiar, constatarea faptului că acest regulament nu trebuie să fie aplicat reclamantului;
- cu titlu subsidiar, anularea Deciziei 2006/1008/CE din 21 decembrie 2006 (JO L 379, p. 123);
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea, după ce instanța națională a considerat drept dovedit faptul că reclamantul făcea partea dintr-o organizație teroristă, Hofstadgroep. Reclamantul a atacat această hotărâre.

Prin Decizia 2006/1008/CE ⁽¹⁾ Consiliul l-a adăugat pe reclamant pe lista persoanelor și entităților cărora li se aplică Regulamentul nr. 2580/2001 ⁽²⁾.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul precizează că atât decizia cât și regulamentul în litigiu au fost adoptate cu încălcarea unor reguli de formă substanțiale și, în special, că nu au fost suficiente motivate. În ceea ce privește regulamentul, reclamantul adaugă faptul că nu a fost motivat de către Consiliu de ce acesta era necesar în cadrul pieței comune. În ceea ce privește decizia, reclamantul susține că nu este motivat de ce Consiliul a estimat că trebuie să aplice Regulamentul nr. 2580/2001 față de reclamant.

De altfel, reclamantul susține că nu există temei juridic pentru decizia în litigiu. Într-adevăr, regulamentul ar fi contrar Tratatului CE în măsura în care regulamentul este aplicat reclamantului. El adaugă faptul că regulamentul atacat nu servește la executarea obligațiilor care decurg dintr-o rezoluție a Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite. Mai mult, nu există nicio legă-

tură între reclamant și țări terțe sau cu alte aspecte ale politicii externe și de securitate comune, astfel încât cel de-al doilea pilon nu este aplicabil cazului reclamantului.

În această privință, reclamantul adaugă faptul că articolul 308 CE nu constituie un temei juridic pentru că nu există nicio legătură cu realizarea pieței comune. În plus, regulamentul atacat nu permite realizarea niciunuia dintre obiectivele Uniunii, astfel încât nici articolul 60 coroborat cu articolele 301 CE și 308 CE nu constituie un temei juridic suficient.

În final, reclamantul afirmă că decizia atacată aduce atingere drepturilor sale fundamentale și în special dreptului la folosirea netulburată a proprietății sale și dreptului său la o viață privată netulburată, așa cum rezultă acestea din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO).

⁽¹⁾ Decizia 2006/1008/CE a Consiliului din 21 decembrie 2006, de punere în aplicare a articolului 2, alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO L 379, p. 123).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO L 344, p. 70).

Acțiune introdusă la 12 martie 2007 — El Fatmi/Consiliu

(Cauza T-76/07)

(2007/C 117/36)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: Nouriddin El Fatmi (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: M.J.G. Uiterwaal, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

- constatarea faptului că, în ceea ce îl privește pe reclamant, Poziția comună 2002/402/PESC (JO 2001 L 344, p. 93) a fost utilizată în mod nejustificat drept fundament al Regulamentului (CE) nr. 2580/2001 (JO 2001, L 344, p. 70), astfel încât regulamentul nu este obligatoriu pentru reclamant;

- cu titlu subsidiar, constatarea faptului că acest regulament nu trebuie să fie aplicat reclamantului;
- cu titlu subsidiar, anularea Deciziei 2006/1008/CE din 21 decembrie 2006 (JO L 379, p. 123);
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de reclamant sunt aceleași cu cele din cauza T-75/07, Hamdi/Consiliu, cu excepția ultimului motiv, pe care reclamantul nu se mai întemeiază în prezenta cauză.

Acțiune introdusă la 14 martie 2007 — K.G. Holding (în faliment)/Comisie

(Cauza T-81/07)

(2007/C 117/37)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: Jan Rudolf Maas, în calitate de lichidator al K.G. Holding N.V. (Rotterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: Gerard van der Wal și Timothy Boesman, avocatul)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea Deciziei Comisiei din 19 iulie 2006 în cauza C-30/2005;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul contestă Decizia 2006/939/CE a Comisiei din 19 iulie 2006 privind schema de ajutor notificată de Țările de Jos în favoarea KG Holding NV (¹).

Ajutorul acordat privește un ajutor pentru restructurare, pe care Țările de Jos doreau să îl acorde KG Holding NV, prin transformarea unui împrumut pentru salvare deja acordat și a dobânzii datorate aferente în fonduri proprii. În decizia atacată, Comisia declară ajutorul sub forma unui ajutor pentru restructurare ca fiind incompatibil cu piața comună.

De asemenea, Comisia a decis să solicite Țărilor de Jos ca acea parte a ajutorului care a fost transferată cu titlu de împrumut pentru salvare de la KG Holding NV către filiala sa Kliq BV și care a fost transformată în fonduri proprii să fie recuperată de la

KG Holding NV și Kliq NV, și că, în cadrul procedurii de faliment, Țările de Jos, în calitate de creditor, trebuie să înregistreze la lichidator creanța sa împotriva KG Holding NV și/sau Kliq Reintegratie.

În susținerea acțiune sale, reclamantul arată, în primul rând, că aprecierea Comisiei este eronată, astfel încât decizia atacată este insuficient motivată și încalcă articolul 87 alineatul (1) CE. În special, Comisia a decis în mod nejustificat că, în procedura de faliment, Țările de Jos trebuiau să își înregistreze la lichidator creanța împotriva KG Holding și Kliq Reintegratie, în valoare de 35,75 milioane euro. În decizia atacată, este neclar dacă, în privința KG Holding, Comisia a concluzionat asupra existenței unui ajutor nelegal în valoare de 35,75 milioane euro, ce trebuia recuperat de Țările de Jos, sau asupra unui ajutor de salvare pe care Comisia l-a autorizat în temeiul punctului 23 litera (d) din Orientările comunitare privind ajutorul de stat în vederea salvării și restructurării întreprinderilor aflate în dificultate (²). În continuare, prin decizia sa din 16 decembrie 2003 (³), Comisia a fost de acord ca această sumă să fie utilizată pentru finanțarea concedierii personalului și pentru preluarea contractelor inutile ale Kliq Reintegratie, iar apoi Kliq Reintegratie să fie lichidată.

Apoi, Comisia s-a pronunțat în mod nejustificat asupra plății integrale a acțiunilor pe care KG Holding le deținea la Kliq BV prin compensarea obligației de plată cu creanța deținută de KG Holding împotriva Kliq BV în baza contractului de împrumut. Această poziție nu ar face parte din decizia din 5 august 2005 (⁴), prin care a fost declanșată procedura. Comisia și-a depășit competențele și a acționat cu încălcarea dreptului la apărare și a dreptului reclamantului la contradictorialitate.

În al treilea rând, Comisia a omis în mod nejustificat să stabilească faptul că pretinsul ajutor ar putea să restrângă concurența și comerțul între statele membre, cel puțin cu privire la acest aspect considerentele Comisiei fiind insuficient motivate.

În al patrulea rând, Comisia a dispus în mod nejustificat că pretinsul ajutor în valoare de 9,25 milioane euro ar trebui recuperat de Țările de Jos de la KG Holding și Kliq BV. De asemenea, Comisia a decis în mod nejustificat că pretinsul ajutor în valoare de 35,75 milioane euro ar trebui recuperat de la KG Holding și/sau de la Kliq Reintegratie prin înregistrarea acestei creanțe în procedura de faliment. Dat fiind falimentul KG Holding, Kliq Reintegratie și Kliq BV, recuperarea sumelor pretinsului ajutor ar fi imposibilă pe o durată mai îndelungată și, în orice caz, nu ar avea efect, în sensul că recuperarea prin înregistrarea creanței în procedura de faliment a societăților menționate nu ar fi necesară, ci chiar complet inutilă, în scopul încetării denaturării concurenței.

În al cincilea rând, Comisia s-a pronunțat în mod nejustificat și a făcut o apreciere juridică eronată asupra unei facilități de credit de cont curent de 17 milioane euro, pe care Țările de Jos au acordat-o KG Holding, încă din momentul constituirii acesteia conform dispozițiilor privind ajutorul de stat, și care nu a făcut parte din măsurile examinate în decizia atacată.